

ראש הממשלה, מר יאיר לפיד,
יושב ראש ארגון "יד לבנים", מר אלי בן שם,
יושבת ראש ארגון אלמנות ויתומי צה"ל, גברת תמי שלח,
יושב ראש עמותת יד-לשריון אלוף במילואים אודי שני,
חיילי ומפקדי חיל השריון,
משפחות שכולות,
מכובדיי כולכם,

בשנת 1947 פרצה מלחמת העצמאות. רפאל (פולע) בן-עמי, תושב דגניה ב', בחר להצטרף לכוחות הלוחמים בגזרה הצפונית ולהגן על ביתו ועל ארצו.

רפאל לא היה חייב בגיוס, ורק שנה קודם לכן שב מתקופת התנדבות ממושכת באירופה, בה לחם כנגד גרמניה הנאצית וסייע לפליטים יהודים לאחר המלחמה. תחושת אחריות ומחויבות דחפה אותו להתנדב פעם נוספת, ובמשך חודשים ארוכים לחם והגן על הקיבוץ בחירוף נפש עד שנפגע מפגז סורי ונהרג.

עשרים שנה לאחר מכן, עם פרוץ מלחמת ששת הימים, ניצבה מדינת ישראל פעם נוספת בפני איום ממשי על גבולותיה. אלישע בן-עמי, בנו הבכור של רפאל, עזב את אשתו ובנו התינוק, ויצא לשדה הקרב כמפקד טנק במילואים. כמו אביו, הוא לא חייב היה להצטרף ללחימה - אך כמו אביו, הוא לא יכול היה שלא לקחת חלק בלחימה בשעה שחבריו מסכנים את חייהם.

אלישע לחם בעמק דותן כנגד הצבא הירדני. בשיאו של הקרב נתקע הטנק שעליו פיקד, ומבלי לחשוב פעמיים, החל אלישע בחילוץ הצוות. לאחר שארגן את אנשיו להגנה, החליט שיעשה כל שביכולתו לחלץ גם את הטנק, והוא המשיך בניסיונות החילוץ תחת ירי בלתי פוסק, המשיך להילחם וחיפה בגבורה על שאר הכוח, עד שנפגע בעצמו ונפל. מספר שנים לאחר מכן, קיבל אלישע את עיטור המופת, כאות הערכה למסירותו והתעוזה שהפגין במותו.

רפאל ואלישע לחמו בחטיבות שונות, בגזרות שונות, ובתקופות שונות - אך עם אותה הרוח, אותה האמונה, הנחישות והדבקות במשימה. זו הרוח של צה"ל וזו הרוח הנוכחית של יחידות השריון המרכיבות את חוד החנית של צה"ל. זו הרוח שאפשרה את הקמת המדינה, את ההגנה עליה לאורך כל שנותיה, והיא שמאפשרת את ביטחונה והתפתחותה.

זו רוח שאין לה תחליף, תנאי לכל פעולה, אבל היא גובה מחיר כבד שאתן המשפחות נושאות בכאב עצום.

יום שני, ח' בתשרי התשפ"ג
3 באוקטובר 2022

הכאב לא מניח ודורש להיות נוכח כל הזמן, ביום חול וביום חג, ועכשיו בחגים קשה במיוחד. אבל הקושי צריך להיות גם תזכורת וצריך לספק מעט נחמה - נחמה על כך שבזכות רוח הלחימה ובזכות הנכונות להקרבה, מאות אלפי משפחות, אם לא למעלה מכך לא יודעות כאב אלא אושר, ולא יודעות שכול אלא סיפוק והגשמה.

החיילים והחיילות ששמשם קבוע בקיר הזיכרון הם ביטוי המנציח לעד את מי שהיו לקיר המגן של המשפחות הללו, שהקימו כאן בית, והעמידו דורות של ילדים החיים בכל חלקי הארץ, מפתחים ומקדמים אותה בכל תחומי החיים, והופכים אותה לאי משגשג במזרח התיכון. גם אתן המשכתן לבנות את ביתכן, לצמוח ולהתפתח, וגם אתן זוכות לביטחון והגנה בזכות ילדיכם, נכדיכם, ובזכות הדורות שהמשיכו וממשיכים את דרכם של הנופלים. צה"ל אכן ממשיך - ממשיך להגן בכל הגזרות, שש במספר, ממשיך ליזום פעילות בדמות מעצרים יום יומיים ברחבי יהודה ושומרון, תקיפות קבועות ברחבי המזרח התיכון כדי לעקור איומים, או יציאה למבצע נרחב כדי להכות באויב ולא לאפשר לו לאיים או לפגוע באזרחים. צה"ל לא ממתין לפעולות האויב, אלא יוזם ומקדים אותו - בצפון, במרכז ובדרום.

צה"ל גם ממשיך לבנות את כוחו וממשיך להתעצם. הוא מתפתח ומתחדש, ומשכלל את יכולותיו ובראשן את התמרון. התמרון כיום חזק יותר ומותאם יותר לשדה הקרב: הוא מצויד ביכולות מודיעיניות בקצה המבצעי שלא היו כדוגמתן, היקף המטרות בגזרות התמרון הוא חסר תקדים, היקף הפצצות והחימושים הוא מהגדולים שהיו לצה"ל, היקף מפעילי האש בפלוגות ובגדודים ותאי התקיפה בכל הרמות גדל מאוד.

פלוגות חשיפה תקיפה הולכות ומוקמות ביחידות היבשה, והטנקים, בסדיר ובמילואים הם מהמתקדמים ביותר בעולם. ועוטף את כל אלו שיתוף פעולה רחב ואמיתי בין החילות ובין הזרועות. התמרון עובר שינוי של ממש, שינוי יסודי, עמוק ומערכתני שכל תכליתו התאמתו לשדה הקרב הנוכחי והעתיד.

היכולות המקצועיות חשובות ביותר, ושיתוף הפעולה בין הזרועות הוא מכפיל כוח, אבל את הכוח מניעה ודוחפת הרוח, והיא לעולם הנשק הראשון בשדה הקרב. את עוצמתה של הרוח אנו רואים מידי יום בגזרות השונות, עם נכונות להסתכן ובהובלה של מפקדים בראש. יחידות צה"ל ויחידות השריון ביניהן, פועלות במקצועיות, בנחישות ועם רוח לחימה הנובעת מהזדהות עמוקה עם משימת ההגנה על אזרחי מדינת ישראל. יחידות השריון נמצאות בקו ההגנה הראשון עם מפקדים מצוינים ואני סומך עליהם מאוד.

יום שני, ח' בתשרי התשפ"ג
3 באוקטובר 2022

משפחות יקרות, מכובדיי כולם, אני עומד כאן לפניכם בפעם האחרונה כמפקד בצבא. לחמתי עם לוחמי השריון ולצידם, מיום שהתגייסתי לצה"ל. שרתנו חודשים ארוכים באותם מוצבים, שהינו ימים ארוכים, בקור ובגשם רצוף, ובמארבים שנמשכו ימים. פגענו יחדיו באויב, מנענו חדירות בגבול, ובפעילות משותפת חדרנו לערים פלשתיניות ולקסבאות באזור יהודה ושומרון או ברצועת עזה, כדי לפגוע בטרור הפלשתיני ולעקור אותו בכל המקומות הללו איבדנו חיילים ומפקדים, ובכל המקומות הללו הוכח פעם אחר פעם שאין תחליף לכוח האש והתמרון של הטנק. זו עוצמה שיש לה תרומה מקצועית עצומה ללחימה, ועוצמה שמגבירה בקרב כלל הכוחות והחילות את תחושת המסוגלות והביטחון בדרך לניצחון.

לאורך כל שירותי בצבא המשכתי ללמוד להשתנות, ומכל מלמדי השכלתי, וביניהם הנופלים ואתן המשפחות. הנכונות והמסירות של בניכם ובנותיכם, והאיתנות והאצילות שלכן, הם שיעור ומורה דרך להתנהגות, לערכים ולציונות. אני מחבק אתכן באהבה, מצדיע לנופלים ומצדיע לכן! אני עושה זאת בפעם האחרונה במדים, אבל אמשיך להצדיע להם ולכן כל חי.